Samenvatting

Single-zijn is niet gemakkelijk voor de groeiende groep hoogopgeleide single vrouwen, die in onze maatschappij ook nog vaak gestigmatiseerd worden. Bij gebrek aan een intieme partnerrelatie, zijn singles voor de vervulling van hun fundamentele menselijke behoefte aan saamhorigheid afhankelijk van familie, vrienden, kennissen en collega's. In haar sociale relaties moet de single vrouw een autonome persoon zijn, maar ook nabijheid kunnen toelaten, zonder de ware aard van deze relaties uit het oog te verliezen. Single vrouwen spreken zowel in negatieve als in positieve termen over single-zijn, die eigenlijk niet met elkaar te combineren zijn. Ze moeten kiezen tussen 'onafhankelijk' en 'onaf', want zonder man. Wat seksualiteit betreft, leiden vluchtige seksuele contacten steeds vaker tot een 'one-night-stand burn-out' bij singles, omdat ze wel seksuele opwinding, maar geen emotionele bevrediging vinden. Steeds meer hoogopgeleide vrouwen kiezen voor single moederschap, vaak omdat ze het moederschap en hun persoonlijke vrijheid belangrijker vinden dan een huwelijk. Eenzaamheid is de grootste uitdaging voor singles. Ze moeten veel tijd alleen doorbrengen, zonder in zelfgenoegzaamheid te vervallen. Single vrouwen blijken minder eenzaam dan single mannen, doordat ze beter in staat zijn sociale activiteiten te organiseren en ook emotionele vervulling vinden in andere dan exclusieve partnerrelaties. De partnerkeuze van de hoogopgeleide single vrouw duurt langer doordat zij bepaalde levensvoorwaarden stelt die haar terecht kieskeurig maken.
Onze patriarchale maatschappij produceert vaak afwezige, niet-toegewijde vaders en ontevreden, 'altijd aanwezige' moeders, met gepantserde dochters met een zwak vrouwbeeld tot gevolg. Deze 'sterke vrouwen' vervallen in een partnerrelatie meestal onbewust in de rol van het afhankelijke meisje. Ze moeten hun onbewuste patronen leren kennen en transformeren, opdat ze een echte sterke vrouw kunnen worden. Om de drukbezette hoogopgeleide single vrouw te helpen bij haar de uitgestelde zoektocht naar een geschikte partner zijn nieuwe vormen van dating nodig. Single-zijn wordt door vrouwen denigrerend omschreven als een persoonlijk gebrek of sociale uitsluiting, en idealiserend als onafhankelijkheid of zelfverwerkelijking. De zin van single-zijn zou kunnen zijn de kans om leerprocessen richting autonomie door te maken, waardoor de positieve zienswijzen meer de nadruk zullen krijgen. Nadeel is dat singles leerprocessen richting verbondenheid in de vertrouwdheid van een partnerrelatie moeten missen. Beide zijn nodig om zowel goed alleen te kunnen leven als samen met een intieme partner. Emancipatie van singles tot zelfbewuste autonome personen kan de stigmatisering van single vrouwen tegengaan en ervoor zorgen dat single-zijn als leefsituatie een eigen en gelijkwaardige plaats krijgt in de maatschappij.